

13374 *LLEI ORGÀNICA 2/1997, de 19 de juny, reguladora de la clàusula de consciència dels professionals de la informació. («BOE» 147, de 20-6-1997.)*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Constitució espanyola de 1978 ha introduït en la seva part dogmàtica el reconeixement del dret dels professionals de la informació a la clàusula de consciència. I, tot i que és cert que aquest dret el reconeix la legislació ordinària, amb diferents graus de garantia, de diversos estats democràtics, l'aportació del text constitucional espanyol ha estat la d'integrar-lo com a element constitutiu del dret fonamental a rebre i comunicar informació.

La força normativa de la Constitució ha dotat aquest dret de plena eficàcia jurídica des de la seva promulgació i, en conseqüència, la seva exigibilitat jurídica vincula poders públics i particulars. Però dit això, és necessari precisar-ne el contingut, per tal d'assegurar-ne el correcte exercici per part dels professionals de la informació com a destinataris bàsics d'aquest dret específic i, alhora, proporcionar a la llibertat d'expressió i al dret a la informació un instrument jurídic imprescindible que garanteixi el seu exercici efectiu en un Estat social i democràtic de dret.

Aquesta Llei orgànica segueix la línia traçada pel Tribunal Constitucional d'instar els poders públics, i, per tant, el Parlament a portar a terme accions positives en defensa dels drets fonamentals, i assegurar la imprescindible complementarietat dels valors constitucionals de llibertat i igualtat. En aquest sentit, el seu articulat respon a la necessitat d'atorgar als professionals de la informació un dret bàsic en la mesura que aquests són el factor fonamental en la producció d'informacions. La seva feina està presidida per un indubtable component intel·lectual, que ni els poders públics ni les empreses de comunicació poden oblidar. La informació no pot ser objecte de consideracions mercantilistes, ni el professional de la informació no pot ser concebut com una espècie de mercenari obert a tot tipus d'informacions i notícies que es difonen al marge del mandat constitucional de veracitat i pluralisme.

En conseqüència, els elements definidors d'aquesta Llei orgànica tenen un doble punt de partida: en primer lloc, la consideració del professional de la informació com a agent social de la informació, que exerceix la seva feina sota el principi ineludible de la responsabilitat; i, en segon

lloc, la concepció de les empreses de comunicació com a entitats que, més enllà de la seva naturalesa jurídica -empreses públiques o privades-, participen en l'exercici d'un dret constitucional, que és condició necessària per a l'existència d'un règim democràtic.

Article 1.

La clàusula de consciència és un dret constitucional dels professionals de la informació que té com a objecte garantir la independència en l'exercici de la funció professional.

Article 2.

1. En virtut de la clàusula de consciència, els professionals de la informació tenen dret a sol·licitar la rescissió de la seva relació jurídica amb l'empresa de comunicació on treballen:

a) Si en el mitjà de comunicació amb el qual estan vinculats laboralment es produeix un canvi substancial d'orientació informativa o línia ideològica.

b) Si l'empresa els trasllada a un altre mitjà del mateix grup que pel seu gènere o línia suposa una clara ruptura amb l'orientació professional de l'informador.

2. L'exercici d'aquest dret dóna lloc a una indemnització, que no pot ser inferior a la pactada contractualment o, si no, a la que estableix la llei per a l'acomiadament improcedent.

Article 3.

Els professionals de la informació es poden negar, de manera motivada, a participar en l'elaboració d'informacions contràries als principis ètics de la comunicació, sense que això pugui suposar una sanció o perjudici.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 19 de juny de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ